

JOSEP M. FÁBREGAS | Psiquiatre. Fundador del projecte CITA

“La tecnologia permet un seguiment ‘online’ del pacient molt àgil també pel metge”

El 1981 Fábregas va fundar el Centre d'Investigació i Tractament de les Addiccions (CITA) a Barcelona, amb l'objectiu de desenvolupar un model de comunitat terapèutica professional. Aquest psiquiatre pioner aposta per una tecnologia que ens uneixi. Després de detectar en els pacients que donar continuïtat a les teràpies es convertia en un problema, la seva solució és continuar el tractament en qualsevol lloc i espai mitjançant aquesta plataforma que permet els professionals oferir els seus serveis *online* als seus pacients.

Com funciona aquest tractament a distància?

Teníem, a la clínica, un problema important de seguiment del pacient. Pels malalts que estaven lluny era un problema acudir a les visites –el desplaçament, el temps, els diners– i també per nosaltres –no podíem enviar receptes i perdiem molt contacte personal amb els pacients– per la qual cosa vam començar a utilitzar l'Skype. Ara aquesta pràctica s'està estenent, també per altres especialitats mèdiques. CITA és una empresa paral·lela que es va dedicar a posar a l'abast dels professionals aquesta eina.

Després d'exercir a París i Nova York, funda CITA a Barcelona. Per què?

Jo treballava, el 1974, en urgències psiquiàtriques. A Barcelona arribaven els vaixells de la Sisena Flota nord-americana, a vegades amb problemes d'intoxicacions per anfetamines o heroïna. A Barcelona això no s'estudiava. Jo era un metge jove, de cabells llargs (somriu) i els vaig atendre. Sanitàriament, vaig aprendre'n molt i vaig formar-me viatjant.

Va ser un claríssim pioner.

Ho podríem dir així. Vam obrir una clínica psiquiàtrica quan no hi havia precedents i vam introduir les noves tecnologies per millorar la relació metge-pacient.

No cal un tractament presencial?

Cada cop la tecnologia permet un control del sucre, la diabetis, o qualsevol indicador físic via *online*.

I fomenta la privacitat...

Que en casos de malalties mentals és molt recomanable. Una sala d'espera psiquiàtrica concorreguda és, com a mínim, incòmoda. Com les consultes de metges especialistes en disfuncions sexuals.

Hi ha un projecte per tractar TDAH infantil.

Una joguina –un dinosaure– amb uns sensors que mesuren l'atenció del nen, els estímuls... pot semblar ciència ficció, però en els darrers 10 anys, la robòtica ha fet un salt exponencial. És el present.

“Una sala d'espera psiquiàtrica plena és incòmoda, com la dels especialistes en disfuncions sexuals”